

László János (Tata, Kuny Domonkos Múzeum):

Kétnapos KKDSZ-titkári értekezlet Tatán szubjektív (objektív?) szemmel

Néhány évvel ezelőtt az országos KKDSZ-szakszervezeti élet és aktivitás kissé alábbhagyott, szerencsés módon viszont az utóbbi pár esztendőben egyre erőteljesebb törekvések figyelhetők meg a szakszervezeti alapszervi titkárok „megmozgatására”, ezzel növekszik a tagság informálása, bevonása a döntéshozatalba, valamint a motiválás.

Az október 26-27-i kétnapos titkári értekezlet célja nem csupán a későbbi célok összehangolása volt, hanem az is, hogy a titkárok alaposabban megismerjék egymást, hiszen az évközi értekezletek erre igazából nem alkalmasak: gondoljunk csak arra, sokan érkezünk messziről, korán távoznunk kell a megbeszélésekről. Ma általában csapatépítésnek nevezik az ilyen találkozokat, azonban ez lényegesen több volt annál. Szerencsére.

Az elnöki köszöntő és a két nap feladatainak ismertetése után az elengedhetetlen és várva várt ebéd következett.

Majd Dobrovits Orsolya és Kerék Eszter felvezető gondolatai következtek. Következő pontként a vezetői pályázatok elbírálásához kapcsolódva hangzottak el hasznos információk. Számunkra, több pályázati elbíráláson (sőt bíráltként) átesetteknek sok minden alapvetőnek tűnhetett a hallottakból. Azonban ne feledjük, a pályázati bírálat sok helyen kezd kiüresedni, amelyet nem szabad a szakszervezetnek túrnie. (Előfordulnak mind a mai napig olyan helyzetek, saját tapasztalat, hogy amikor a fenntartó érdekeivel egyezik a pályázó személye, ráadásul a szakszervezet is támogatja, igyekeznek rendkívüli módon hangsúlyozni a bíráló bizottság döntését. Ennek ellentétéként, ha a szakszervezet által támogatott pályázó személye „kellemetlen” a fenntartó számára, negligálják a bizottsági döntést.) Remélhetőleg a későbbiek során a bírálóbizottságokban továbbra is a szakszervezeti képviselők vesznek részt, nem pedig a fenntartók szándékaival kollaboráló „szakmai” szervezetek.

A következőkben egy észak-amerikai szakszervezettel foglalkozó tanulmány fejezeteivel ismerkedhettünk meg. Jóllehet a más ország(ok) tapasztalatait nem lehet egyenesen adaptálni, mégis a feldolgozás négy ismertett fejezete hasznos lehet mindannyiunk számára. Reméljük, később ez a kiadvány mindenki számára megismerhető, forgatható lesz.

A pihentető szünet után – ránk fért – az alternatív vitarendező szolgálat képviselője tartott érdekes és hasznos előadást a szolgálat működéséről és funkciójáról. Ezt a szervezetet nem csak a munkaadók és a szakszervezetek közötti vitás kérdések rendezésére vehetjük igénybe, hanem ehhez kapcsolódva a www.jogpontok.hu oldal szolgáltatásait is, mindkettőt ingyenesen. Öröm az örömben, hogy ezek csak 2019. június 30-ig elérhetőek, mivel Európai Unió pályázat segítségével valósultak meg.

A délután fénypontja a tatai városnézés következett – dottóval. Különlegesség volt ez még jelen sorok írójának is, hiszen saját városát ilyen szemszögből még sosem látta...

A vacsora után a már lankadó figyelem még kitartott, különösen a sörről szóló előadás végighallgatása során.

Másnap reggel rögtön fajsúlyos témák következtek: bérharc, szervezeti kérdések, szakszervezeti irodánk működése. Az elhangzottakból egyértelműen kiderült, a jelenlegi politikai kurzus (2010-es ígéreteivel ellentétben) nem kívánja a kultúra munkáit kellő életszínvonalra hozni, valamint a kultúrához való hozzáférést egyre kevesebb ember számára biztosítják. Szakszervezetünknek, a saját eszközeivel, ennek határozott javításán kell munkálkodnia.

Ezek után Papp Katalin alelnök borús képet festett a szakszervezeti konföderációk együtt (nem) működéséről, megosztottságáról. Szerencsére ezek a problémák bennünket nem érintenek és remélhetőleg a későbbiek során sem érintenek majd, mint erről határozott szándékot hallhattunk a vezetőség részéről.

Az ebédszünet előtti percekben, a szakszervezetünk nemzetközi kapcsolatairól hallhattunk, illetve a SZEFIG (Szakszervezetek Együttműködési Fóruma Ifjúsági Tagozata) külkapcsolatait ismerhettük meg. Fontos megjegyezni, ez utóbbi szervezet esetén tréningeken lehet részt venni, javasolt a fiatal, agilis tagok mozgósítása a részvételeken: Nemcsak az egyéni személyiséget fejlesztik ezek, hanem a szakszervezeti munkájuk számára is fontosak.

A finom és kiadós ebéd után zárásként a minden munkavállaló számára fontos kollektív szerződés megkötésére vonatkozó információkat hallhattunk, néhányan személyes tapasztalatainkat is megosztottuk. Egészen elképesztő munkahelyi vezetői magatartásokkal szembesülhettünk... Remélhetőleg a vitát végighallgató titkárok különösen ügyelnek a felvázolt problémákra.

Ezzel a kétnapos értekezlet befejeződött. Úgy érzem, rendkívül hasznos volt. Részben a már korábban is rendelkezésre álló információk megerősítése miatt, részben amiatt, hogy megismerhettük más megyék intézményi munkahelyi viszonyait, tapasztalatokat szerezhettük a helyi szakszervezeti életről. Ami nagyon fontos, nem csupán a viták, megbeszélések során, hanem a szünetekben, étkezések során történő tapasztalatcserék alkalmával is.

A későbbiek során mindenképpen figyelmet kell majd fordítani a hasonló megbeszéléseken arra, hogy tanácsokat, javaslatokat, ötleteket kapjunk a szakszervezeti tagság bővítésére: akár alulról, akár felülről. Nem vonható kétségbe, hogy egy szakszervezet a tagság létszámának növelésével sokkal jobban, erőteljesebben tud fellépni a különböző érdekek védelmében.

Nagy köszönet illeti Csóti Csaba elnököt és Dobrovits Orsolya titkárságvezetőt, hiszen nélkülük nem valósulhatott volna meg mindez. Remélhetőleg a későbbi években is lesz évente legalább egy hasonló értekezlet.

László János